

12 Απριλίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΪΤΤΑΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ,
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 286/88, 320/88, 367/88, 881/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Βαρύτητα και προϋποθέσεις κύρους.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αντικανονικές
τροποποιήσεις — Συνέπειες κατά τη νομολογία — Πώς προσμε- 5
τρούν οι εκθέσεις.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα,
αρχαιότητα — Πώς συναρτώνται — Βαρύτητα. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τμηματική Επιτροπή — Ο ρό-
λος της Τμηματικής Επιτροπής — Είναι συμβουλευτικός και δεν πα-
ραβιάζεται το Άρθρο 125 του Συντάγματος.

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — 15
Συναγωγή της από τα στοιχεία του φακέλου.

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Περιστάσεις ελλείψεως εκτελεστότητας
πράξης στην κριθείσα περίπτωση. 20

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων με-
ρών στη θέση Βοηθού Τελώνη, αντί των ιδίων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προφυγές, αποφά- 25
σισε ότι:

1. Αναφορικά με τον ισχυρισμό στην Προσφυγή 286/88 ότι οι συ-

στάσεις του προϊσταμένου πάσχουν γιατί είναι αντίθετες με την πραγματικότητα και το πνεύμα του Άρθρου 44(3) του Νόμου και της νομολογίας και είναι σύντομες, είναι σαφές ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου οσοδήποτε επιθυμητό και αν είναι να είναι
 5 αναλυτικές και εκτεταμένες δεν καθιστούνται άκυρες γιατί είναι σύντομες, αν συνάδουν προς το περιεχόμενο των φακέλων. Αγνοούνται μόνο αν είναι αντίθετες ή δεν συνάδουν προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τα στοιχεία των φακέλων ή αν είναι παράλογες.

10 Στην προκειμένη περίπτωση για τη σύσταση του Διευθυντή, όπως φαίνεται στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής δεν μπορούσε να λεχθεί ότι δεν συνάδει προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως προβάλλεται από τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία η Επιτροπή και αξιολόγησε. Είναι δε φανερό ότι η Ε.Δ.Υ. σύγκρινε τους υποψηφίους, έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις στο σύνολό τους και έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους. Ο Διευθυντής εξ άλλου στηρίχθηκε, όπως λέγει, στα τρία καθιερωμένα κριτήρια. Η Επιτροπή προέβηκε σε δική της έρευνα σε σύγκριση των υποψηφίων και υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή στο μέτρο που η ίδια μετά την έρευνά της
 20 αποφάσισε ότι δεν αντικρούοντο από τα στοιχεία των φακέλων.

25 2. Ως προς τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή αγνόησε τις αντικανονικές τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις υποψηφίων και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών, και έτσι ενήργησε παράνομα και αναρμόδια, σύμφωνα με τη νομολογία μας η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι νόμιμη και ορθή.

30 3. Ως προς τον ισχυρισμό ότι ο αιτητής στην υπόθεση αρ. 286/88 υπερέχει σε αρχαιότητα και κατέχει πτυχίο Νομικής και για το λόγο αυτό έπρεπε να προαχθεί, η απάντηση είναι ότι οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγή αποφασίζονται σύμφωνα με το Άρθρο 44(2) του Νόμου Περί Δημόσιας Υπηρεσίας 1967, την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα. Η αξία των υπαλλήλων διαπιστώνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τις συστάσεις του προϊσταμένου
 35 ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους αλλά δεν είναι λάθος να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εκθέσεις, τα δε προσόντα των υποψηφίων βρισκοντο ενώπιον της Επιτροπής η οποία έκαμε αναφορά σ' αυτά.
 40

Οι συστάσεις του προϊσταμένου του Τμήματος είναι ουσιώδεις και αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων.

- Το θέμα της αρχαιότητας των υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 46 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Νόμου 10 του 1983. Η αρχή είναι ότι όπου τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια τότε υπερισχύει η αρχαιότης. 5
- Στην υπό εξέταση περίπτωση όμως τα πραγματικά γεγονότα δεν είναι έτσι.
- Έχει νομολογηθεί δε ότι όταν η προηγούμενη αρχαιότητα είναι πολύ απομακρυσμένη δεν έχει οποιαδήποτε σημαντική βαρύτητα ή έχει μόνο ασήμαντο βάρος. 10
- Ο ισχυρισμός λοιπόν αυτός με τα πιο πάνω κριτήρια δεν μπορεί να ευσταθήσει. 15
- Ως προς το πτυχίο νομικής μια και δεν θεωρείται, δυνάμει του σχεδίου υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, δεν μπορούσε να έχει μεγάλη βαρύτητα στην σκέψη της Επιτροπής. 20
- Εν πάση δε περιπτώσει με την ύπαρξή του δεν αποδεικνύεται καταφανής υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να επέμβει στην επίδικη απόφαση.
4. Ως προς τον ισχυρισμό ότι η παρέμβαση της Τμηματικής Επιτροπής στη διαδικασία πλήρωσης θέσης αντίκειται στο Άρθρο 125 του Συντάγματος, συνοπτικά αναφέρθηκε ότι η ύπαρξη Τμηματικών Επιτροπών και η όλη διαδικασία διέπεται από το Άρθρο 36 του Νόμου και εν πάση περιπτώσει ο ρόλος της υποβοηθεί στην ταξινόμηση των στοιχείων για τους υποψηφίους και βοηθεί στην διεξαγωγή της δέουσας έρευνας από την Επιτροπή η οποία και έχει τον τελικό λόγο. Είναι συμβουλευτικό το έργο της και οι αποφάσεις της δεν δεσμεύουν την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. 25 30
5. Η αιτιολογία μιας απόφασης μπορεί να απορρέει και από τα στοιχεία των φακέλων που έχει ενώπιόν του το διοικητικό όργανο. Η συντομία της δεν είναι ενδεικτικό ελλείψεως αιτιολογίας και δεν την καθιστά άκυρη. 35
6. Όσον αφορά το θέμα της αναστολής της πλήρωσης της θέσης που είναι το αντικείμενο της δεύτερης θεραπείας που ζητείται στην τελευταία προσφυγή αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση **Michaelides v. Republic** (1988) 3(A) C.L.R. 370. Δεν υπάρχει εκτελεστή πράξη κάτω από την έννοια του Άρθρου 146.1 του Συ- 40

ντάγματος γιατί δεν είχε ολοκληρωθεί η διοικητική πράξη. Η βούληση του διοικητικού οργάνου θα δηλωθεί και έννομα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν αν και όταν η Επιτροπή προχωρήσει στην πλήρωση της θέσης αυτής. Σε όση έκταση όμως προσβάλλεται η ίδια η απόφαση περί αναστολής, ασχέτως της εκτελεστότητας της πράξεως μπορεί να λεχθεί ότι τίποτε δεν υπάρχει στη διαδικασία που να καθιστά την πράξη αυτή κολάσιμη και επομένως η προσφυγή αυτή πρέπει να απορριφθεί.

10 *Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15 *Zavros v. Council for the Registration of Architects and Civil Engineers (1969) 3 C.L.R. 310,*

Sofocleous v. Republic (No. 1) (1972) 3 C.L.R. 56,

20 *Kyriakou v. Republic (1966) 3 C.L.R. 876,*

Papadopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,

Yiangoulis v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 266,

25 *Republic v. Koufetta (1985) 3(C) C.L.R. 1950,*

Christoforou v. Republic (1986) 3(C) C.L.R. 2413,

30 *Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380,*

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1005,

Papatryfonos v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1882,

35 *Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,*

Sekkides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136,

Hadjigregoriou v. Republic (1975) 3 C.L.R. 477,

40

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

Republic v. Haris (1985) 3(A) C.L.R. 106,

<i>Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,</i>	
<i>Constantinou v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 136,</i>	
<i>Georghiou and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678,</i>	5
<i>Ioannides & Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278,</i>	
<i>Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,</i>	10
<i>Michael and Another v. Public Service Commision (1982) 3 C.L.R. 726,</i>	
<i>Thalassinos v. Republic (1973) 3(A) C.L.R. 386,</i>	
<i>Θεοδωρίδης ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1457,</i>	15
<i>Petrides v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 216,</i>	
<i>Marangos v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 682,</i>	20
<i>Republic and Others v. Roussos (1987) 3(B) C.L.R. 1217,</i>	
<i>Michaelides v. Director of Public Administration & Personnel and Another (1988) 3(A) C.L.R. 370.</i>	25
Προσφυγές,	
Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Βοηθού Τελώνη, Τμήμα Τελωνείων, αντί των αιτητών.	30
A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 286/88.	
A. Τιμόθη για Χρ. Δημητριάδη, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 320/88.	35
A. Παπαφιλίππου, για την Αιτήτρια στις Υποθέσεις Αρ. 367/88, 881/88.	
A. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.	40
X. Ιερείδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Αρ. 2 Α. Ζαχαριά-	

δη, στις Υποθέσεις Αρ. 320/88 και 367/88.

Cur. adv. vult.

- 5 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλονται οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη (Τακτ. Προ-ύπ.) θέση Βοηθού Τελώνη, Τμήμα Τελωνείων από 1 Ιανουαρίου 1988.
- 10 Στις προσφυγές 320/88 και 367/88 προσβάλλονται οι προαγωγές και των έξι ενδιαφερομένων μερών, Ανδρέα Ζαχαριάδη, Χριστάκη Νικολαΐδη, Αντώνιου Πίλλου, Γεώργιου Κωνσταντίνου, Γεώργιου Χαρτούτσιου και Μαρίας Χριστοδούλου.
- 15 Στην προσφυγή 286/88 τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι η Μαρία Χριστοδούλου, Γεώργιος Κωνσταντίνου και Γεώργιος Χαρτούτσιος.
- 20 Στην προσφυγή 881/88 προσβάλλεται η προαγωγή του Ιωάννη Παπαγεωργίου ενώ παράλληλα προσβάλλεται επίσης η πράξη και/ή παράλειψη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας της 24ης Μαρτίου 1987 να αναστείλουν την πλήρωση της 7ης θέσεως Τελωνειακού Λειτουργού, 1ης Τάξης.
- 25 Η θέση Τελωνειακού Λειτουργού, 1ης Τάξης, είναι θέση προαγωγής, οπότε αν συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο εργασίας τέτοιων Επιτροπών, σύμφωνα με το Άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967-1987.
- 30 Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής διαβιβάστηκε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας η οποία στη συνεδρίαση της στις 23 Δεκεμβρίου 1987, αφού άκουσε τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, προχώρησε στην πλήρωση
- 35 έξι θέσεων, ενώ αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία πλήρωσης της εβδόμης θέσης.
- 40 Το σχετικό πρακτικό της συνεδρίασης αυτής, (Παράρτημα 7) σε όση σχέση είναι σχετικό με τις υπό εξέταση υποθέσεις, είναι το πιο κάτω:-

"Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων κ. Θάνος Μιχαήλ. Αυτός ανέφερε τα εξής:

Αφού έλαβε υπόψη τα τρία κριτήρια που προβλέπει ο Νόμος, συστήνει τους Ανδρέα Ζαχαριάδη, Αντώνιο Πίλλο, Χριστάκη Νικολαΐδη, Γεώργιο Χαρτούτσιο, Μαρία Χριστοδούλου, Γεώργιο Κωνσταντίνου και Κλειώ Χαβιαρά. Η απόδοση όλων των υποψηφίων κατά το 1987 είναι περίπου η ίδια με πέ- 5
ρσοι. Κατά την υποβολή των συστάσεων του δεν παράλειψε να λάβει υπόψη και τον Ιωάννη Παπαγεωργίου, ο οποίος βρίσκεται σε διαθεσιμότητα, γεγονός όμως το οποίο δεν τον έχει καθόλου επηρεάσει."

10

Ακολουθεί η παράθεση των ονομάτων των είκοσι οχτώ υποψηφίων και οι τόποι όπου υπηρετούν και συνεχίζει:

"Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων αποχώρησε από τη συνεδρίαση. 15

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων. 20 25

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. Όσον αφορά ορισμένες από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, στις οποίες έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στην Κανονιστική Διάταξη 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, λήφθηκαν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι Εκθέσεις των υποψηφίων στα τελευταία πέντε έτη:" 30

35

.....
1. Ζαχαριάδης Ανδρέας Λ.: 1982 "Λ.Κ." (1- 7-4)
1983 "Λ.Κ." (2- 7-3)
1984 "Λ.Κ." (0- 9-3)
1985 "Λ.Κ." (7- 5-0)
1986 "Ε" (12- 0-0)

40

2. Παπαγεωργίου Ιωάννης: 1982 "Λ.Κ." (0-12-0)
1983 "Λ.Κ." (0-12-0)

		1984	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1985	"Ε" (8-4-0)
		1986	"Ε" (8-4-0)
5	3. Πίλλος Αντώνιος Μ.:	1982	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1983	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1984	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1985	"Λ.Κ." (6-6-0)
		1986	"Ε" (8-4-0)
10	4. Καϊτάνης Ανδρέας:	1982	"Λ.Κ." (0-11-1)
		1983	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1984	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1985	"Λ.Κ." (5-7-0)
15		1986	"Λ.Κ." (6-6-0)
	5. Νικολαΐδης Χριστάκης:	1982	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1983	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1984	"Λ.Κ." (0-12-0)
20		1985	"Λ.Κ." (6-6-0)
		1986	"Ε" (9-3-0)
	6. Χαροτούσιος Γεώργιος Ι.:	1982	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1983	"Λ.Κ." (1-11-0)
25		1984	"Λ.Κ." (0-12-0)
		1985	"Λ.Κ." (7-5-0)
		1986	"Ε" (10-2-0)
.....			
30	8. Χριστοδούλου Μαρία Σπ.:	1982	"Λ.Κ." (3-9-0)
		1983	"Λ.Κ." (4-8-0)
		1984	"Λ.Κ." (4-8-0)
		1985	"Λ.Κ." (7-5-0)
		1986	"Ε" (10-2-0)
35		
	10. Κωνσταντίνου Γεώργιος Κ.:	1982	"Λ.Κ." (3-9-0)
		1983	"Λ.Κ." (4-8-0)
		1984	"Λ.Κ." (4-8-0)
40		1985	"Λ.Κ." (7-5-0)
		1986	"Ε" (11-1-0)
.....			
	13. Χαβιαρά Κλειώ:	1982	"Λ.Κ." (2-10-0)

1983	"Λ.Κ." (3-9-0)
1984	"Λ.Κ." (3-9-0)
1985	"Λ.Κ." (7-5-0)
1986	"Ε" (9-3-0)"

5

Χάρην συντομίας έκρινα σκόπιμο να παραθέσω τις βαθμολογίες των αιτητών στις υποθέσεις 286/88, 367/88 και 881/88 - στον Αντώνη Λοϊζίδη, αιτητή στην υπόθεση 320/88 δε γίνεται αναφορά - όπως επίσης και στις βαθμολογίες όλων των ενδιαφερομένων μερών.

10

"Η Επιτροπή απόδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα προσόντα των υποψηφίων καθώς και στην αρχαιότητα τους, σύμφωνα με την οποία προηγείται ο Ανδρέας Ζαχαριάδης και ακολουθούν κατά σειρά οι Ιωάννης Παπαγεωργίου, Αντώνιος Πίλλος, Ανδρέας Καϊτάνης, Χριστάκης Νικολαΐδης, Γεώργιος Χαρτούτσιος, Ανδρέας Μπότσαρης, Μαρία Χριστοδούλου, Κυριάκος Κουδουνάς, Γεώργιος Κωνσταντίνου, Ανδρέας Λουκάς, Νίκος Μαυρουδής, Κλειώ Χαβιαρά, Φρίξος Ρουσούνιδης, Μιχαήλ Στύλλας, Παναγιώτης Ορφανίδης, Ανδρούλλα Νεοφυτίδου, Παναγιώτης Σαββίδης, Μανώλης Ρωτής, Χριστάκης Πηλαβάς, Χάρης Χριστοδούλου, Ισίδωρος Τζιωρτζής, Γιάννα Κορφιώτου-Κούτσιου, Αργυρούλλα Δημητριάδου, Ανδρούλλα Ανδρονίκου, Χρυστάλλα Μιχαήλ, Κυριακή Μυριανθοπούλου και Κώστας Γεωργίου.

15

20

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή για τους Ζαχαριάδη, Πίλλο, Νικολαΐδη, Χαρτούτσιο, Χριστοδούλου και Κωνσταντίνου. Δεν ηδυνήθη όμως να υιοθετήσει τη σύσταση για τη Χαβιαρά και αντί αυτής επέλεξε τον Παπαγεωργίου, ο οποίος διαθέτει και αυτός πανεπιστημιακό προσόν, όπως η Χαβιαρά, υπερέχει αυτής σε αρχαιότητα κατά 2 1/2 χρόνια και οι Εμπιστευτικές του Εκθέσεις τα δύο τελευταία χρόνια ήταν 'Εξάιρετες', ενώ της Χαβιαρά η μια, του 1986, 'Εξάιρετη' και η άλλη, του 1985, 'Λίαν Καλή' (υπολείφθηκε σε μια μόνο παράγραφο της γενικής βαθμολογίας του 'Εξάιρετος'). Τα προηγούμενα τρία χρόνια ήταν και οι δύο 'Εξάιρετοι', ο Παπαγεωργίου όμως είχε υψηλότερες επί μέρους βαθμολογίες.

25

30

35

Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι παρακάτω υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακ. Προϋπ.) Θέση Βοηθού Τελώνη, Τμήμα Τελωνείων, από 1.1.88:

40

1. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Ανδρέας
2. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γεώργιος
3. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Χριστάκης
4. ΠΙΛΛΟΣ Αντώνιος
5. ΧΑΡΤΟΥΤΣΙΟΣ Γεώργιος
6. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Μαρία.

Όσον αφορά την έβδομη θέση, για την οποία έχει κατ' αρχή επιλεγεί ο Ιωάννης ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτός βρίσκεται σε διαθεσιμότητα σε σχέση με εξεταζόμενη πειθαρχική υπόθεση εναντίον του, αποφάσισε να αναστείλει την πλήρωση της εν λόγω θέσης, ωστόσο συμπληρωθεί η εναντίον του υπαλλήλου πειθαρχική υπόθεση."

Είναι η θέση του αιτητή στην προσφυγή 286/88 ότι οι συστάσεις του Διευθυντή είναι σύντομες, συγκρούονται με την πραγματικότητα και ο τρόπος που τις παρουσίασε αντιβαίνει στο πνεύμα του άρθρου 44(3) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, του 1967 (που θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Νόμος). Επίσης ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί ο Διευθυντής έκρινε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα κατάλληλα για σύσταση και ότι η σύσταση στηρίχθηκε πάνω στις εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν, ενώ μετά η ίδια η Επιτροπή έκρινε ότι έπρεπε να αγνοήσει τις "παράνομες τροποποιήσεις" και αποφάσισε χωρίς εξουσιοδότηση ή αρμοδιότητα από το Νόμο να κρίνει ένα τμήμα της εμπιστευτικής έκθεσης σαν νόμιμο και ένα άλλο τμήμα σαν άκυρο. Τούτο κατά τον ευπαιδευτο δικηγόρο του αιτητή είναι αντίθετο προς τα άρθρα 5 και 45 του Νόμου και προς την Εγκύκλιο Αρ. 491/79. Είναι επίσης αντίθετο στην αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι κάθε αρχή ή όργανο οφείλει να αποδέχεται σαν νόμιμες τις πράξεις άλλου αρμοδίου οργάνου όπως στην προκειμένη περίπτωση τις εμπιστευτικές εκθέσεις που είναι αρμοδιότητα της Αρμοδίας Αρχής και όχι της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Υποστηρίχθηκε δε ότι η Επιτροπή μετά τη διαπίστωση της παρατυπίας αυτής στις εμπιστευτικές εκθέσεις δεν πρέπει να επέμβει σε αυτές αλλά να τις παραπέμψει στην Αρμόδια Αρχή η οποία θα έπρεπε να επιλύσει το θέμα.

Ο επόμενος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι ο αιτητής είναι αρχαιότερος όλων των προαχθέντων και κατέχει Πτυχίο Νομικής. Είναι η θέση του αιτητή ότι τα δύο αυτά στοιχεία λήφθηκαν υπόψη, όπως φαίνεται από το πρακτικό της Επιτροπής για τους επιλεγέντας σε σχέση με την προτίμηση του ενδιαφερόμενου μέλους Παπαγεωργίου έναντι της αιτήτριας Χαβιαρά και επομένως προκύπτει από αυτό ότι κακώς δε συστήθηκε ο αιτητής και ότι έστω και χωρίς

σύσταση με βάση την ίδια την αιτιολογία της Επιτροπής, θα έπρεπε να προαχθεί λόγω πτυχίου και αρχαιότητας, ιδιαίτερα αφού οι βαθμολογίες έπασχαν ή/και δεν είχαν ουσιώδεις διαφορές.

Στην Προσφυγή 320/88 η επίδικη απόφαση προσβάλλεται για το λόγο ότι δεν υπήρχε η δέουσα αιτιολογία στη σύσταση της Τμηματικής Επιτροπής και ότι αυτή δεν έκαμε επαρκή έρευνα για να γνωρίζει και να εκτιμήσει ακριβοδικαία τους υποψήφιους για προαγωγή η δε σύσταση αυτής, η οποία είναι και σύντομη, ότι "υστερούν συγκριτικά των άλλων υποψηφίων δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι σύμφωνη με τις αρχές που υιοθετήθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεων". Προς υποστήριξη της θέσεως αυτής έγινε αναφορά στις υποθέσεις *Zavros v. The Council for the Registration of Architects and Civil Engineers* (1969) 3 C.L.R. 310 και *Sofoclis Sofocleous (No. 1) v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 56 στις σελ. 59 και 61.

Επιπλέον προβλήθηκε το επιχείρημα ότι η Τμηματική Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη της το σύνολο της σταδιοδρομίας των υποψηφίων. Εν πάση δε περιπτώσει η με τον τρόπο αυτό "συμμετοχή της Τμηματικής Επιτροπής στην επιλεκτική διαδικασία των υποψηφίων για προαγωγή συνιστά αντιποίηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας κατά την προαγωγή των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες αρμοδιότητες και εξουσίες δίδονται σε αυτή κατά τρόπο αποκλειστικό από το Άρθρο 125 του Συντάγματος."

Όσον αφορά τα προσόντα τονίσθηκε ότι ο αιτητής αυτός δεν υστερεί των ενδιαφερομένων μερών, κατέχει δε το Higher National Diploma in Chemistry του Royal Institute of Chemistry και το B.Sc Honours Degree in Chemistry του Aston University of Birmingham σε σύγκριση δε με το ενδιαφερόμενο μέρος Μαρία Χριστοδούλου, ότι αυτή δεν κατέχει καθόλου ακαδημαϊκά προσόντα. Επιπλέον δε σχετικά με την αρχαιότητα η Τμηματική Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι ο αιτητής υπηρετούσε στο Τμήμα Τελωνείων, από το Μάιο του 1977 πάνω σε προσωρινή βάση και το γεγονός ότι μέχρι του 1981 υπηρετούσε επί ημερησίας βάσεως δεν έπρεπε να ληφθεί αρνητικά υπόψη.

Τέλος προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας παρέλειψε να διεξαγάγει τη δέουσα έρευνα η οποία ήταν αναγκαία για διακρίβωση των γεγονότων προτού εκδώσει την επίδικη απόφασή της.

5 Στην προσφυγή 367/88 υποδείχθηκε ότι η αιτήτρια έπεται σε αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών Πύλλου και Ζαχαριάδη κατά τριάντα μήνες, των ενδιαφερομένων μερών Χαρτούτσιου και Νικολαΐδη κατά είκοσι δύο μήνες του ενδιαφερομένου μέρους Χριστοδούλου κατά δέκα μήνες και ισοβαθεί σε αρχαιότητα με το ενδιαφερόμενο μέρος Κωνσταντίνου. Είναι η θέση της αιτήτριας αυτής ότι η Επιτροπή ενήργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα που είναι ουσιώδης γιατί απετέλεσε την αιτιολογία της Επιτροπής για παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή, γιατί πρώτα 10 εσφαλμένα θεώρησε ότι ο υποψήφιος Παπαγεωργίου κατά τα δύο τελευταία χρόνια είχε βαθμολογία "εξαιρετος", και δεύτερο εσφαλμένα θεώρησε ότι ο Παπαγεωργίου είχε κατά τα τελευταία τρία χρόνια ψηλότερες επί μέρους βαθμολογίες από την αιτήτρια. Υποστηρίχθηκε δε ότι με βάση την υπόθεση *Kyriakou v. The Republic* 15 (1966) 3 C.L.R. 876 στη σελ. 882, τέτοια πλάνη έχει σημαντικά επακόλουθα ως προς τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

20 Περαιτέρω έχει προβληθεί ο ισχυρισμός ότι για να παραγνωρισθούν οι συστάσεις του Διευθυντή θα έπρεπε να υπάρχουν ουσιώδεις σοβαροί λόγοι και στην προκείμενη περίπτωση οι λόγοι που δόθηκαν ήταν αβάσιμοι γιατί στηρίχθηκαν σε πλάνη όσον αφορά την αξία της αιτήτριας.

25 Σε ό,τι αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη και την αιτήτρια και τη σύγκριση που έγινε μεταξύ τους υποστηρίχθηκε ότι αυτοί όλοι έχουν περίπου την ίδια αρχαιότητα και περίπου τα ίδια προσόντα και εν πάση περιπτώσει κανενός, ούτε της αιτήτριας, ούτε των ενδιαφερομένων μερών η αρχαιότητα και τα προσόντα μπορούσαν να δώσουν στον καθένα από αυτούς σημαντικό προβάδισμα. Τούτο 30 δε με εξαίρεση του ενδιαφερομένου μέρους Μ. Χριστοδούλου που δεν έχει πτυχίο.

35 Με την προσφυγή της Αρ. 881/88, που επίσης συνεκδικάστηκε η αιτήτρια ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:

40 "α) Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 23.12.87 που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια την 12.9.88 δια της οποίας επέλεξαν προς προαγωγή στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 1ης τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Τελωνείων του Ιωάννη Παπαγεωργίου αντί αυτής είναι άκυρη παράνομη και εστερημένη οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

β) Δήλωση και/ή απόφαση ότι η πράξη και/ή παράλειψη των

καθ' ων η αίτηση δια της οποίας ανέστειλαν την πλήρωση της 7ης θέσης τελωνειακού Λειτουργού Α' τάξης (όπως αυτή ζητήθηκε από τον Γενικό Διευθυντή Υπουργείου Οικονομικών με επιστολή ημερ. 24.3.87 αρ. Φακ. 617/84/Β) μέχρι συμπλήρωσης της πειθαρχικής υπόθεσης εναντίον του Ιωάννη Παπαγεωργίου είναι άκυρη, παράνομη και εστερημένη οιοδήποτε αποτελέσματος."

5

Υιοθετείται δε και επαναλαμβάνεται σε αυτή η γραπτή αγόρευση που καταχωρήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1988 στην προσφυγή 367/88.

10

Αναφορικά με το νομικό λόγο στην προσφυγή 286/88 ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου πάσχουν γιατί είναι αντίθετες με την πραγματικότητα και το πνεύμα του άρθρου 44(3) του Νόμου και της νομολογίας και είναι σύντομες, είναι σαφές ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου οσοδήποτε επιθυμητό και αν είναι να είναι αναλυτικές και εκτεταμένες δεν καθιστούνται άκυρες γιατί είναι σύντομες, αν συνάδουν προς το περιεχόμενο των φακέλων. Αγνοούνται μόνο αν είναι αντίθετες ή δε συνάδουν προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τα στοιχεία των φακέλων ή αν είναι παράλογες. (Βλέπε *Papadopoulos v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070 στη σελ. 1078 και *Othon Yiangoulis v. The Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 266, όπως επίσης *Republic v. Koufetta* (1985) 3 C.L.R. 1950 στη σελ. 1962.

15

20

25

Στην προκειμένη περίπτωση για τη σύσταση του Διευθυντή, όπως φαίνεται στο πρακτικό της Επιτροπής ημερομηνίας 28 Δεκεμβρίου 1987, Παράρτημα 7, που έχει παρατεθεί πιο πάνω, δεν μπορούσε να λεχθεί ότι δεν συνάδει προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως προβάλλεται από τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία η Επιτροπή και αξιολόγησε. Είναι δε φανερό ότι αυτή σύγκρινε τους υποψηφίους, έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις στο σύνολό τους και έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους. Ο Διευθυντής εξ άλλου στηρίχθηκε, όπως λέγει, στα τρία καθιερωμένα κριτήρια. Η Επιτροπή προέβηκε σε δική της έρευνα σε σύγκριση των υποψηφίων και υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή στο μέτρο που η ίδια μετά την έρευνα της αποφάσισε ότι δεν αντικρούοντο από τα στοιχεία των φακέλων επομένως ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

30

35

40

Ως προς το λόγο ότι η Επιτροπή αγνόησε τις αντικανονικές τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις υποψηφίων και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών, και έτσι

ενήργησε παράνομα και αναρμόδια, θα πρέπει να λεχθεί ότι σύμφωνα με τη Νομολογία μας η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι νόμιμη και ορθή και είναι σύμφωνη με το τί λέχθηκε στην υπόθεση *Christoforou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2413 στη σελ. 2423:

5

"The respondent Commission went on to say that at the examination of the confidential reports of the candidates it noted that the countersigning officer changed the confidential reports for the year 1983 of the aforementioned candidates. The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails."

10

15

Το ίδιο αποφασίστηκε και στην υπόθεση *Αργυρίδης ν. Της Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380, όπου αναφέρονται τα πιο κάτω:

20

"Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, γιατί η παρανομία που διαπίστωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 678, επεκτείνεται κατά συνέπεια σε ολόκληρη την έκθεση, οπότεν αυτή έπρεπε να αγνοηθεί εξ ολοκλήρου.

25

30

Εφόσον η Ολομέλεια αποφάσισε ότι ήταν παράνομες οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν φυσικό να αγνοηθούν οι παρανομίες και να εξεταστούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο χωρίς τις αλλαγές. Θα ήταν αδιανόητο να αγνοηθούν τελείως όλες οι εκθέσεις και να γίνουν προαγωγές χωρίς εμπιστευτικές εκθέσεις για όλους τους υποψήφιους συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή. Και αν ακόμα αγνοούσε όλες αυτές τις εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες έφεραν αλλοιώσεις, η εικόνα για τους υποψήφιους δεν θα άλλαζε και εφόσον η παρατυπία του να δεχθεί τις εμπιστευτικές εκθέσεις δεν είναι ουσιώδης γιατί αναφέρετο σε όλους τους υποψήφιους συμπεριλαμβανομένου του αιτητή και δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα. (Βλέπε *Ierides v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 165 και

35

40

Sekkides v. The Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136. Ο λόγος επομένως αυτός αποτυγχάνει."

Αναφορά για το θέμα αυτό μπορεί να γίνει επίσης και στις υποθέσεις ***Βασιλείου ν. Δημοκρατίας*** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1005, ***Papatryfonos v. The Republic*** (1987) 3 C.L.R. 1882, και ***Louca v. Public Service Commission*** (1989) 3(A) C.L.R. 672.

Θα μπορούσε να αναφερθεί επιπλέον ότι η υπόθεση ***Sekkides v. Republic*** (1988) 3(C) C.L.R. 2136 ενισχύει την πιο πάνω προσέγγιση.

Ως προς το λόγο ότι ο αιτητής στην υπόθεση αρ. 286/88 υπερέχει σε αρχαιότητα και κατέχει πτυχίο Νομικής και για το λόγο αυτό έπρεπε να προαχθεί, η απάντηση είναι ότι οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγή αποφασίζονται σύμφωνα με το άρθρο 44(2) του Νόμου Περί Δημόσιας Υπηρεσίας 1967, την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα. Δε θα μπω στο θέμα ποιό από τα τρία αυτά στοιχεία είναι το ουσιωδέστερο ή όχι. Θα περιοριστώ να αναφερθώ ότι η αξία των υπαλλήλων διαπιστώνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τις συστάσεις του προϊσταμένου ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη στο σύνολο τους αλλά δεν είναι λάθος να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εκθέσεις, τα δε προσόντα των υποψηφίων βρίσκονται ενώπιον της Επιτροπής η οποία έκαμε αναφορά σ' αυτά, (βλέπε ***Hadjigregoriou v. The Republic*** (1975) 3 C.L.R. 477, 483, ***Odysseas Georghiou v. The Republic*** (1976) 3 C.L.R. 74, 82.

Θα πρέπει να λεχθεί και πάλιν ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου του Τμήματος είναι ουσιώδεις και αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων. (Βλέπε ***Republic v. Haris*** (1985) 3 C.L.R. 106 στη σελ. 111, ***Republic v. Koufettas*** (πιο πάνω), ***Georghiou v. The Republic*** (1976) 3 C.L.R. 74.

Το θέμα της αρχαιότητας των υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Νόμου 10 του 1983. Η αρχή είναι ότι όπου τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια τότε υπερισχύει η αρχαιότης. (Βλέπε ***Partellides v. The Republic*** (1969) 3 C.L.R. 480, ***Constantinou v. The Republic*** (1983) 3 C.L.R. 136.) Στην υπό εξέταση περίπτωση όμως τα πραγματικά γεγονότα δεν είναι έτσι.

Έχει νομολογηθεί δε ότι όταν η προηγούμενη αρχαιότητα είναι

πολύ απομακρυσμένη δεν έχει οποιαδήποτε σημαντική βαρύτητα ή έχει μόνο ασήμαντο βάρος. (Βλέπε *Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 678 όπως επίσης και η *Ioannides v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278 και *Βασιλείου ν. Της Δημοκρατίας* (πιο πάνω).

Ο ισχυρισμός λοιπόν αυτός με τα πιο πάνω κριτήρια δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί ο αιτητής αυτός έχει και χαμηλότερη βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ιδιαίτερα του 1986, για δε το 1987 ο Διευθυντής αναφέρει ότι είναι περίπου η ίδια με τον προηγούμενο χρόνο. Επομένως και εδώ μειονεκτεί. Τα ενδιαφερόμενα μέρη επιπλέον έχουν τη σύσταση του προϋσταμένου ενώ ο αιτητής αυτός όχι, και ασφαλώς τα προσόντα σε σχέση με το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι περίπου ίσα.

Όσον αφορά την αρχαιότητα, ο αιτητής σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος Χαρτούτσιο έχει προηγούμενη αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως, σε σύγκριση με τον Χριστοδούλου προηγείται κατά έντεκα μήνες και σε σύγκριση με τον Κωνσταντίνου κατά είκοσι μήνες. Είναι φανερό δε ότι η αρχαιότητα αυτή δεν κρίθηκε αρκετή για να ανατρέψει την υπεροχή σε αξία των ενδιαφερομένων μερών.

Ως προς το πτυχίο νομικής μια και δεν θεωρείται, δυνάμει του σχεδίου υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, δεν μπορούσε να έχει μεγάλη βαρύτητα στην σκέψη της Επιτροπής. (Βλέπε *Hjiloannou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041 στις σελ. 1046-1047, απόφαση της Ολομέλειας. Εν πάση δε περιπτώσει με την ύπαρξη του δεν αποδεικνύεται καταφανής υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να επέμβει στην επίδικη απόφαση.

Ως προς τις αναλογίες που έχουν προβληθεί στην περίπτωση της αιτήτριας Χαβιαρά και ενδιαφερόμενου μέρους Παπαγεωργίου, δεν είναι ακριβείς γιατί ο Παπαγεωργίου υπερέχει της Χαβιαρά καταφανώς σε αξία και είχε αρχαιότητα 2 1/2 χρόνια. Σχετικά με την προσφυγή 320/88 θα πρέπει να ληφθεί ότι ο αιτητής δεν συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή γιατί θεωρήθηκε ότι "υστερούσε συγκριτικά των άλλων υποψηφίων". Ως προς τον ισχυρισμό ότι η παρέμβαση της Τμηματικής Επιτροπής στη διαδικασία πλήρωσης θέσης αντίκειται στο Άρθρο 125 του Συντάγματος, μπορεί συνοπτικά να ληφθεί ότι η ύπαρξη Τμηματικών Επιτροπών και η όλη διαδικασία διέπεται από το Άρθρο 36 του Νόμου και εν πάση περιπτώσει ο ρόλος της υποβοηθεί στην ταξινόμηση των στοιχείων για τους υποψήφιους και βοηθεί στην διεξαγωγή της δέουσας έρευ-

νας από την Επιτροπή η οποία και έχει τον τελικό λόγο. Είναι συμβουλευτικό το έργο της και οι αποφάσεις της δεν δεσμεύουν την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. (Βλέπε **Michael and Another v. The Republic** (1982) 3 C.L.R. 726 στις σελ. 740-741, και **Thalassinus v. The Republic** (1973) 3 C.L.R. 386 στις σελ. 390-391.) 5

Ως προς τους υπόλοιπους λόγους που προβάλλονται εναντίον της απόφασης της Τμηματικής Επιτροπής, είναι φανερό ότι έχει και τη δέουσα αιτιολογία και λήφθηκε ύστερα από ικανοποιητική έρευνα όλων των στοιχείων. Η αιτιολογία δε μιας απόφασης μπορεί να απορρέει και από τα στοιχεία των φακέλων που έχει ενώπιον του το διοικητικό όργανο. (Βλέπε **Χάρης Θεοδορίδης v. Κεντρική Τράπεζα Κύπρου** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1457, η δε συντομία της δεν είναι ενδεικτικό ελλείψεως αιτιολογίας και δεν την καθιστά άκυρη. (Βλέπε **Petrides v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 216, **Marangos v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 682. Ο αιτητής στην προσφυγή αυτή στο σύνολο της σταδιοδρομίας του και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια είχε χαμηλότερη βαθμολογία στις εκθέσεις του, στα προσόντα δεν υπερτερεί, ως προς την αρχαιότητα υστερεί κατά είκοσι οχτώ μήνες του ενδιαφερόμενου μέρους Κωνσταντίνου, τριάντα οχτώ μήνες της Χριστοδούλου και πέραν των τεσσάρων ετών των Νικολαΐδη και Χαρούτσιου και πέντε έτη των Πίλλου και Ζωδιάτη. 10

Αναφορικά με το λόγο ότι δεν διεξήχθη η δέουσα έρευνα δεν μπορεί να γίνει δεχτό γιατί και οι φακέλοι ήταν ενώπιον της Επιτροπής και η ίδια η Επιτροπή ανέφερε ότι εξέτασε τους φακέλους όλων των υποψηφίων και επομένως διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα. 15

Στην προσφυγή αυτή προσβάλλεται η προαγωγή των έξι ενδιαφερομένων μερών και ο ισχυρισμός είναι ότι η αιτήτρια υπερέχει αυτών. Από τα γεγονότα ενώπιόν μου η γενική βαθμολογία, και αυτό έχει σημασία όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Republic v. Roussos** (1987) 3 C.L.R. 1217, σελ. 1224, είναι η ίδια, όλοι δε έχουν τη σύσταση του Διευθυντή και τα ίδια περίπου προσόντα. Ως προς την αρχαιότητα, η αιτήτρια υστερεί γιατί στην περίπτωση των ενδιαφερομένων μερών Πίλλου, Ζαχαριάδη, Χαρούτσιου, Νικολαΐδη, Χριστοδούλου, αυτοί προηγούνται σε αρχαιότητα. Μεταξύ δε των ενδιαφερομένων μερών Κωνσταντίνου και της αιτήτριας, μια και ο πρώτος διορισμός τους έγινε την ίδια ημερομηνία, η αρχαιότητα κρίνεται από την ημερομηνία γεννήσεως και επομένως προηγείται ο Κωνσταντίνου. 30

Ορθά λοιπόν η Επιτροπή προσέγγισε το θέμα αυτό και εν πά-

ση περιπτώσει η αιτήτρια δεν έχει αποδείξει καταφανή υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών που να δικαιολογεί επέμβαση του Δικαστηρίου.

5 Στην προσφυγή αρ. 881/88 ηγέρθηκε η προδικαστική ένσταση ότι:

10 "δεδομένου ότι η διαδικασία για την πλήρωση της έβδομης θέσης Τελωνειακού Λειτουργού, 1ης Τάξης, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, η κατ' αρχήν επιλογή του Ιωάννη Παπαγεωργίου, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη."

15 Όσον αφορά το θέμα της αναστολής της πλήρωσης της θέσης που είναι το αντικείμενο της δεύτερης θεραπείας που ζητείται σε αυτή αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Michaelides v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 370. Θα πρέπει να ληφθεί ότι δεν υπάρχει εκτελεστή πράξη κάτω από την έννοια του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος γιατί δεν είχε ολοκληρωθεί η διοικητική πράξη, γιατί η βούληση του διοικητικού οργάνου θα δηλωθεί και έννομα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν αν και όταν η Επιτροπή προχωρήσει στην
20 πλήρωση της θέσης αυτής. Σε όση έκταση όμως προσβάλλεται η ίδια η απόφαση περί αναστολής, ασχέτως της εκτελεστότητας της πράξεως μπορεί να ληφθεί ότι τίποτε δεν υπάρχει στη διαδικασία που να καθιστά την πράξη αυτή κολάσιμη και επομένως η προσφυγή αυτή πρέπει να απορριφθεί.

25 Ασχέτως όμως του πιο πάνω αποτελέσματος θα ασχοληθώ και με την ουσία της υπόθεσης. Είναι φανερό ότι από τα στοιχεία των φακέλων το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαγεωργίου υπερέχει στις εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως τονίστηκε και από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, όπως φαίνεται και από την τελευταία παράγραφο των πρακτικών της Παράρτημα 7 που έχει δοθεί πιο πάνω.

35 Ως προς το μέρος του πρακτικού που αναφέρεται ότι "τα προηγούμενα τρία χρόνια ήταν και οι δύο εξαιρέτοι, ο Παπαγεωργίου όμως είχε υψηλότερες επί μέρους βαθμολογίες", είναι η θέση της Επιτροπής ότι αυτό πρόκειται περί αβλεψίας όπως φαίνεται και από την παράθεση του πίνακα των αξιολογήσεως του ενδιαφερομένου μέρους Παπαγεωργίου και της αιτήτριας που δίδεται καθαρά ότι τα προηγούμενα τρία χρόνια ήσαν και οι δύο "Λίαν Καλός"
40 και μέσα σε αυτή την αξιολόγηση έχει υψηλότερη επί μέρους βαθμολογία η αιτήτρια. Όμως η Επιτροπή αναφέρει στο ίδιο πρακτικό ότι "Τα προηγούμενα τρία χρόνια ήταν και οι δύο 'Εξαιρέτοι', ο Παπαγεωργίου όμως είχε υψηλότερες επί μέρους βαθμολογίες," ενώ στην πραγματικότητα τα προηγούμενα τρία χρόνια ήταν και

οι δύο "Λίαν Καλός" και μέσα στα πλαίσια του "Λίαν Καλός" έχει υψηλότερη επιμέρους βαθμολογία η αιτήτρια.

Το γεγονός όμως αυτό δεν αποτελεί πλάνη περί τα πράγματα που να οδηγεί σε ακύρωση γιατί δεν επηρεάζει δυσμενώς την αιτήτρια, ούτε και διαφοροποιεί την κατάσταση μεταξύ των δύο αυτών υποψηφίων και ειδικότερα δεν συνέβαλε στην διαμόρφωση της κρίσεως της Διοικήσεως. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959 σελ. 268.)

Εν πάση όμως περιπτώσει, όπως έχει νομολογηθεί οι επιμέρους βαθμολογίες δεν έχουν σημασία. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Republic v. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελ. 1224.

"Firstly, we should stress that what really matters is the general picture presented by the overall grade in the report, on the basis of the aggregate effect of the evaluations of a public officer regarding particular rateable items, and not the arithmetical formula of how many times as regards such items a candidate had been rated as 'excellent' or 'very good', or 'good' etc.

In other words, if there are being compared the confidential reports regarding two public officers for the same year and the overall grade for that year for both of them is 'excellent' we do not think much weight should be attached to whether this overall grade of 'excellent' in respect of one of them has been reached through his having more 'excellent' than 'very goods' in relation to particular rateable items as compared to the other public officer who has, also, an overall grade of 'excellent' but with less 'excellent' and more 'very good' ratings as regards particular items. Because it must not be lost sight of that it is dangerous to embark on these numerical comparisons independently of the nature of the items in respect of which an officer is rated as 'excellent' or 'very good' since such items do differ in significance depending on the qualities to which they relate."

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι ουδεμία πλάνη εκ μέρους της Επιτροπής έχει αποδειχθεί και συνεπώς ο λόγος αυτός πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Ως προς τις συστάσεις του Διευθυντή, ορθά τις παραγνώρισε η Επιτροπή γιατί δεν δικαιολογείται από τα στοιχεία των φακέλων μια και η εικόνα που παρουσιάζουν είναι ότι στις εμπι-

στευτικές εκθέσεις υπερερεύσε ο Παπαγεωργίου. Τα προσόντα είναι περίπου τα ίδια και στην αρχαιότητα υπερερεί ο Παπαγεωργίου κατά 2 1/2 χρόνια.

- 5 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται. Κάτω από τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.